

HELSINKI TARVITSEE KATTAVAN RANTOJEN KEHITTÄMISSUUNNITELMAN

Merellinen Helsinki on Euroopan pääkaupunkien joukossa ainutlaatuinen. Mantereista rantaviivaa Helsingissä on 123 kilometriä, saaria 315 ja merialuetta 502 km². Mutta Helsinki on hukkaamassa ne mahdollisuudet, joita tämä kilpailuvaltti sille antaa. Kellään ei näytä olevan kokonaiskuvaa siitä, miten Helsingin ranta- ja vesialueita tulisi kehittää. Tammikuussa aloittavaan kaupunginvaltuustoon kohdistuukin tältä osin suuria odotuksia.

Rantavyöhykkeille suunnitellaan pala palalta uusia kortteleita tehorakentamisen ja liikennesuunnittelijoiden ehdoilla. Asukasnäkökulma, ympäristötekijät, rakennustaiteelliset seikat tai pitemmän aikavälin vaikutukset maisemaan tuntuvat jäävän toisarvoiseen asemaan.

Sompasaareen on syntymässä, jo homevaurioiseksi pelätty, tiivis asuntoalue. Maantäytön seurauksena Vantaanjoen valuma-alue on kaventunut niin, että Vanhankaupunginlahdesta uhkaa tulla laaja lieteallas. Koivusaareen on kaavoitettu - täyttömaalle - kaupunginosa 4000 hengelle, jotta alueelle tuleva metroasema ei jäisi hukkainvestoinniksi. Muu liikenne ohjataan moottoritietä pitkin Helsingin keskustaan. Jätkäsaartakin rakennetaan – täyttömaalle! Alueelle suunniteltu 30-kerroksinen hotelli muuttaisi olennaisesti koko Helsingin siluettia ja sulkisi maiseman sisempänä asuvilta. Näyttääkö Helsingin merimaisema tulevaisuudessa kauniilta vain itse tornista, kaupungissa tilapäisesti majoittuvien silmin?

Kruunuvuorenrantaan on tulossa 10 000 asukkaan lähiö, osittain täyttömaalle sekin. Nyt ihmetellään, miten uudet asukkaat pääsevät saareltaan töihin ja harrastuksiin! Rakennetaanko Kruunuvuorenselän ylitse 200 milj. € maksava silta, vaiko 5 – 6 jäissä puskevan lautan ympärivuorokautinen syöttöliikenne? Vai ohjataan yksityisautoilu 140 milj. € maksavaa tunnelia pitkin ruuhkaisen Kulosaaren sillan kautta Helsingin niemelle, jolloin samalla tuhotaan kulttuurihistoriallisesti arvokas Herttoniemen kartanoalue?

Rantarakentamisen vuoksi Helsinki haluaa myös pienentää Suomenlinnan suojavyöhykettä, minkä seurauksena linnoitussaaret saatetaan poistaa UNESCO:n maailmanperintökohteiden luettelosta! Entä mitä tulisi tehdä muille Helsingin edustalla oleville historiallisesti arvokkaille linnoitussaarille? Pitäisikö ne kaavoittaa asunnoiksi, historiallisiksi

muistomerkeiksi, virkistysalueiksi? Miten vesiliikenne tulisi järjestää? Myös Östersundomin tulevasta käytöstä ovat asukkaat, Natura-alueiden puolustajat, kaavoittajat ja liikennesuunnittelijat tukkanuottasilla.

Samanaikaisesti Helsingin arvokkaat sisälahdet mataloituvat, liettyvät ja ruovikoituvat riittävän hoidon puutteessa. Niiden maisemalliset ja luontoarvot, sekä virkistyskäyttö ja matkailumahdollisuudet heikkenevät. Lahtien surkeaan tilaan on puututtu vain vähäisessä määrin paikoittaisella ruovikoiden niittämällä.

Ongelmiin olisi vihdoin tartuttava laatimalla kattava suunnitelma Helsingin vesialueiden, saariston ja rantojen kehittämiseksi. Suunnitelman tulisi kattaa kaavoituksen, asuntorakentamisen, liikenteen, ympäristönsuojelun ja virkistyskäytön tarpeet. Se tulisi myös saattaa laajaan kansalaiskeskusteluun, jolloin lisättäisiin hankkeiden hyväksyttävyyttä. Vain tällä tavoin voidaan turvata Helsingin merellisyyden säilyminen ja kehittäminen kestäväällä tavalla.

Juhani Lönnroth
Puheenjohtaja, Tammisaloseura